

РЕШЕНИЕ

Номер

115

Година 2017, 03.07.

Град

Кюстендил

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГР. КЮСТЕНДИЛ

На втори юни, две хиляди и седемнадесета година,
в публично съдебно заседание, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАНИЕЛА ПЕТРОВА

ЧЛЕНОВЕ: МИЛЕНА АЛЕКСОВА-СТОИЛОВА
НИКОЛЕТА КАРАМФИЛОВА

С участието на секретаря Антоанета Масларска

В присъствието на прокурора МАРИЯНА СИРАКОВА

Сложи за разглеждане докладваното от съдия ПЕТРОВА адм. дело № 85 по описа и
ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ, ВЗЕ ПРЕДВИД СЛЕДНОТО :

Производството е по чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/ – оспорване на подзаконов нормативен акт.

Образувано е по протест на Прокурор от Окръжна прокуратура Кюстендил,
с който се иска отмяна на разпоредбите на чл. 23, ал. 2, ал. 3 и ал. 4; чл. 35, ал.
2; чл. 44, ал. 2; чл. 60, ал. 2 и чл. 63 от Наредбата за определяне и
администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община
Кюстендил.

Развиват се съображения за противоречие на всяка една от оспорените
разпоредби със законови такива или разпоредби на Конституцията на Република
България. Иска се отмяната им. Иска се присъждане на деловодни разноски,
сторени от прокуратурата.

Ответникът – Общински съвет Кюстендил не се представлява в
проведеното открито съдебно заседание.

Прокурорът от Окръжна Прокуратура Кюстендил дава заключение за
допустимост и основателност на оспорването, което изцяло поддържа. Развива
аналогични съображения.

Кюстендилският административен съд, след като прецени събраните по
делото доказателства, доводите и възраженията на страните, прие за
установено следното от фактическа страна:

Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на
услуги на територията на община Кюстендил, чиито текстове са оспорени в
настоящото производство, е приета с решение на Общински съвет Кюстендил №
765 по протокол № 47 от 31.01.2011г. Въз основа извадка от интернет-
страницата на община Кюстендил /л. 90/ се установява, че проектът за наредба,
ведно с мотивите към него, са публикувани на същата на 04.01.2011г.

След приемане на наредбата, чиито текстове са оспорени в настоящото
производство, респективно след приемане на всички решения за изменения и
допълнения на същата, те са публикувани на интернет-страницата на общината,
с което е осъществено разгласяване по см. на чл. 78, ал. 3 от АПК на приетите
норми и е завършен фактическият състав по приемането им.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Общинския съвет - Кюстендил, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, Общински съвет Кюстендил се състои от 37 общински съветници.

Оспорените чл. 23, ал. 2 и 3 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Кюстендил, наричана по-долу наредбата, са в редакция на разпоредбите съгласно допълнение с решение № 174/20.12.2012г. на Общински съвет Кюстендил.

Решение № 174/20.12.2012г. по протокол № 10 от заседание на Общинския съвет, проведено на тази дата, е прието в присъствието на 32 общински съветници. Всички са гласували „за“ приемане на допълнение на наредбата, включително и в частта на оспорените текстове на чл. 23, ал. 2 и ал. 3. Гласуването е осъществено поименно.

Съгласно разпечатка от интернет – страницата на община Кюстендил, проектът за допълнение на наредбата и мотивите за приемането му са публикувани на сайта на община Кюстендил на 30.11.2012г. /л. 154 от делото/.

Текстът на чл. 23, ал. 4 от наредбата е приет с решение на Общински съвет Кюстендил № 289/29.09.2016г. по протокол № 13 от 2016г.

Решението е прието в присъствието на 35 общински съветници, от които 29 са гласували „за“ приемане на изменение и допълнение на наредбата, включително и в частта на оспорения текст на чл. 23, ал. 4, а останалите са гласували „против“. Гласуването е осъществено поименно.

Съгласно разпечатка от интернет – страницата на община Кюстендил, проектът за допълнение на наредбата и мотивите за приемането му са публикувани на сайта на община Кюстендил на 08.09.2016г. /л. 120 от делото/.

Действащата редакция на оспорената разпоредба на чл. 35, ал. 2 от наредбата е приета с изменение съгласно решение № 1050 от 30.04.2015г на Общински съвет Кюстендил.

Решение № 1050/30.04.2015г. по протокол № 39 от заседание на Общинския съвет, проведено на тази дата, е прието в присъствието на 31 общински съветници. Всички присъстващи са гласували „за“ приемане на решението. Гласуването е осъществено поименно.

Съгласно разпечатка от интернет – страницата на община Кюстендил, проектът за изменение на наредбата и мотивите за приемането му са публикувани на сайта на община Кюстендил на 02.02.2015 /л. 187 от делото/.

Действащата редакция на оспорената разпоредба на чл. 44, ал. 2 от наредбата е приета с изменение съгласно решение № 537 от 30.12.2013г на Общински съвет Кюстендил.

Решението е прието в присъствието на 30 общински съветници. Всички са гласували „за“ приемането му. Гласуването е осъществено поименно.

Съгласно разпечатка от интернет – страницата на община Кюстендил, проектът за изменение на наредбата и мотивите за приемането му са публикувани на сайта на община Кюстендил на 28.11.2016г. /л. 286 от делото/.

Оспорените разпоредби на чл. 60, ал. 2 и чл. 63 от наредбата са част от първоначално приетия текст на наредбата с решение № 765 по протокол № 47 от 31.01.2011г.

След като извърши служебна проверка за допустимостта на оспорването, Административният съд счита следното:

Оспорването е допустимо, осъществено е от прокурор при Окръжна прокуратура Кюстендил, при упражняване на компетентността му по чл. 186, ал. 2 АПК. Отнася се до нормативен административен акт, фактическият състав по

приемането на който е осъществен изцяло. Т.е. налице е подзаконов нормативен акт на общинския съвет, който е породил своето действие, респективно годен е за съдебно обжалване. Налице са и останалите предпоставки за редовност и допустимост на оспорването.

По основателността на подадения протест, Съдът счита следното:

Необходимо е по свой служебен почин решаващият орган да провери законосъобразността на нормативния административен акт не само на посочените, а на всички основания за законосъобразност – чл. 168, ал. 1 по препр. от чл. 196 АПК.

Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Кюстендил, респективно разгледаните по-горе изменения и допълнения на същата, са приети от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и изискванията за форма.

Чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ урежда, че общинските съвети приемат наредби в изпълнение на правомощията си. Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ и чл. 76, ал. 3 АПК общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Чл. 9 от ЗМДТ предвижда предметната компетентност на общинските съвети да приемат наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги. Следва, че Общинският съвет Кюстендил е приел наредбата, чиито текстове са оспорени, в рамките на своята функционална и материална компетентност.

Въз основа на извършения по-горе анализ на писмените доказателствени средства се формира извод, че са спазени изискванията на чл. 26, ал. 2 от ЗНА и чл. 28, ал. 2 и 3 от с.з.. Съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗНА преди издаване или приемане на нормативен акт, проектът за него, заедно с мотивите, съответно докладът, се публикува на интернет – страницата на съответната институция, като на заинтересуваните лица се предоставя най – малко 14 дневен срок за предложения и становища по проекта. Нормата на чл. 26, ал. 2 от ЗНА има императивен характер, представлява гаранция за предоставяне възможност на заинтересуваните лица да участват с предложения и становища в процеса по издаване на нормативния акт, което от своя страна е необходимо за спазване повелителното правило на чл. 77 от АПК. Т. е. неизпълнение на изискването по чл. 26, ал. 2 от ЗНА по препр. от 80 АПК във всички случаи, включително и при оспорване на отделна разпоредба от нормативен акт или на негови изменения и/или допълнения, представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и има за последица незаконосъобразност на акта. В разглеждания случай, проектът за нормативен акт, ведно с приложени към него мотиви за приемането му, както и всички разгледани по-горе проекти за изменения и/или допълнения на същия, са публикувани на сайта на община Кюстендил, като от датата на всяко публикуване до датата на заседанието, на което наредбата и нейните изменения и/или допълнения са приети, е изтекъл срок не по-малък от 14 дни.

Гаранция за законосъобразността на производството по приемане на подзаконовия нормативен акт е и разпоредбата на чл. 28, ал. 2, т. 1- 5 от ЗНА относно критериите, на които следва да отговарят мотивите към нормативния акт. Въз основа на публикуването на сайта на община Кюстендил мотиви се установява спазване и на това изискване.

Въз основа на събраните като доказателства по делото протоколи от заседанията на Общински съвет Кюстендил, подробно разгледани и

анализирани по-горе, се прие за установено, че при разискванията, предложенията и гласуването на оспорените решения, съответно за приемане на наредбата, както и за нейните изменения и допълнения в оспорените части, са били налице необходимите кворум и мнозинство по чл. 27, ал. 4 ЗМСМА. Спазено е и изискването за поименно гласуване съгласно чл. 27, ал. 5 ЗМСМА.

Относно законосъобразността на чл. 23, ал. 2 от наредбата:

С чл. 22, ал. 1 и 22а от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги се предвижда правната възможност да не събира такса за сметосъбиране и сметоизвозване на територията на община Кюстендил, когато данъчно задълженото лице подаде до 31 декември на предходната година заявление, съответно декларация по образец, че имотът няма да се ползва.

Оспорената разпоредба на чл. 23, ал. 2 от наредбата урежда, че не се извършва освобождаване по чл. 22, ал. 1 и чл. 22а, ако собственикът на имота има задължения за местни данъци и такси за битови отпадъци за предходни години.

Съгласно чл. 8, ал. 5 от ЗМДТ Общинският съвет определя с наредбата по чл. 9 реда, по който лицата, неползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса.

Цитираната законова разпоредба делегира на общинските съвети нормотворческата компетентност да регламентират реда за освобождаване от такси, включително и за услугата сметосъбиране и сметоизвозване. Същевременно същата законова разпоредба изрично и изчерпателно урежда материалноправното условие, при което лицата се освобождават от заплащане на съответната такса, а именно – неползване на услугата през съответната година или част от нея. Уреждайки в чл. 23, ал. 2 от наредбата допълнителна материалноправна предпоставка – липса на задължения на собственика на имота за местни данъци и такси за предходни години, като допълнително условие за освобождаване от заплащане на такса за услугата сметосъбиране и сметоизвозване, Общински съвет Кюстендил е приел тази разпоредба в противоречие с приложимия материален закон. Разпоредба на чл. 23, ал. 2 е опорочена по см. на чл. 146, т. 4 АПК. Следва отмяната ѝ.

Относно законосъобразността на чл. 23, ал. 3 и 4 от наредбата:

Съгласно чл. 23, ал. 3, в случаите, когато в имота, деклариран по реда на чл. 22, ал. 1 или чл. 22а, след проверка на органите на общинската администрация се установи ползване на имота или откриване на нови партиди и/или съществено движение по съществуващи партиди, нарушителите дължат глоба в трикратен размер на годишната такса за сметосъбиране и сметоизвозване, но не по-малко от 500 лева. Глобата се налага по реда на ЗАНН.

Съгласно чл. 23, ал. 4 от наредбата, при констатирано ползване на недвижимия имот таксата се определя на основата на чл. 15, ал. 1 и 2, чл. 16 и чл. 17 и се дължи независимо от глобата по ал. 3.

Съгласно чл. 123, ал. 1 от ЗМДТ /Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г./, който не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

Наред с предвидената в чл. 123, ал. 1 от ЗМДТ административнонаказателна отговорност за деяния във връзка с подаване и деклариране на данни с декларацията по чл. 14 ЗМДТ и водещи до освобождаване или определяне на данък в по-малък размер, в чл. 123, ал. 3 ЗМДТ е предвиден състав на административно нарушение, изразяващо се в деклариране на неверни данни и обстоятелства, водещо до намаляване или освобождаване от такса. Законната разпоредба гласи: Който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

Извършеното по-горе пресъздаване съдържанието на чл. 23, ал. 3 и 4 от наредбата и чл. 123, ал. 3 от ЗМДТ сочи на извод, че в оспорените текстове е предвидена административнонаказателна отговорност за деяния, за които същевременно такава регламентация е налице и в действащата законова уредба. Съгласно чл. 8 от ЗНА общинските съвети уреждат неуредени от нормативните актове от по-висока степен въпроси от местно значение. Т.е. едно от условията за допустимостта, т.е. законосъобразността на приеманите от общинските съвети подзаконови разпоредби /в случая чл. 23, ал. 3 и 4 от наредбата/ е съответните обществени отношения да не са уредени с нормативен акт от по-горен ранг, т.е. да не е налице паралелно действаща законова уредба. Това условие, с оглед необходимостта от правна стабилност и сигурност, в разглежданата хипотеза не е налице. То не би било налице дори и при буквално пресъздаване на законовия текст. Съществуването на подзаконова, макар и същата по съдържание, още повече различна, паралелна със законната, уредба е в противоречие с 8 от ЗНА.

На още по-силно основание, поради различното съдържание на регламентацията по чл. 23, ал. 3 и 4 със съответната законова по чл. 123, ал. 3 от ЗМДТ, тези разпоредби са в противоречие с материалния закон. Езиковото тълкуване и сравнителният анализ между цитираните разпоредби сочат различност на уредбата по чл. 23, ал. 3 и 4 от оспорената наредба и чл. 123, ал. 3 ЗМДТ, независимо от факта, че техен предмет е една и съща административнонаказателната отговорност. Различна е структурата на санкционната част, различни по размер са предвидените наказания „глоба“, налице е несъответствие и по въпроса за субектите на административнонаказателна отговорност, респективно относно предвиждане възможността за носене на обективна отговорност по реда на чл. 83 от ЗАНН с налагане на имуществена санкция. Съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове, нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и нормативните актове от по-висока степен. Констатираното паралелно на закона уреждане на административнонаказателна отговорност с чл. 23, ал. 3 и 4 от наредбата и на още по-силно основание различността на тази уредба от законово регламентираната, мотивира извод за материална незаконсъобразност и като резултат отмяната им.

Относно законосъобразността на чл. 35, ал. 2 от наредбата:

В чл. 35, ал. 1 е предвидено, че за ползване на детски ясли и детски градини от родителите или настойниците се събират месечни такси.

В оспорения чл. 35, ал. 2, т. 1 и т. 2 се предвижда, че за целодневни детски градини и яслени групи размерът на месечните такси се определя, както следва: 1. За пълен месец за деца, записани в детска градина, чието постоянно местоживеее е в община Кюстендил, таксата е в размер на 51 лева; 2. За деца, временно пребиваващи в града, чието постоянно местоживеее не е в община Кюстендил, таксата е в размер на 102 лева, изчислена пропорционално за

времето, в което детето е посещавало детската градина. Родителите на тези деца не могат да се възползват от преференциите по чл. 36, чл. 37, чл. 38 и чл. 39. В последните цитирани разпоредби е предвидено освобождаване от такса и облекчения, свързани с размерите ѝ, при изрично и изчерпателно посочени обстоятелства.

Анализът на оспорената разпоредба /чл. 35, ал. 2/ сочи противоречие на създадената с нея уредба с основните начала, съобразно които се определят размерите на таксите за предоставяне на услуги от държавата или общините.

Съгласно чл. 7 ЗМДТ местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата. Вложеният от законодателя в тази разпоредба смисъл разкрива един от основните принципи за определяне размера на дължимите такси, в частност местни такси, а именно – съразмерност с разхода, сторен от съответната общинска администрация за предоставяне на услугата. Принципът е детайлизиран в чл. 8, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от ЗМДТ.

С оспореният чл. 35, ал. 2, т. 1 и т. 2 от наредбата са въведени критерии за определяне размера на местната такса за ползване на целодневни детски градини на територията на община Кюстендил, различни от законовите. Т.е., освен цената на предоставената услуга, изразяваща се в разходите за същата, са предвидени различни и без връзка със законовия критерий показатели като постоянно местоживееене на детето. Този показател не е обоснован с по-големи разходи за предоставяне на услугата на деца, които не са с постоянно местоживееене на територията на община Кюстендил. Изхождайки от чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗМДТ, той не би могъл да бъде обоснован и с други обстоятелства. Следователно, предвиждането му за определяне на по-висока цена на съответната такса противоречи на закона – чл. 7 и чл. 8, ал. 1, т. 1, 2 и 3. Изводът е за материална незаконосъобразност на чл. 35, ал. 2 от наредбата и като последица отмяна на тази разпоредба.

Относно законосъобразността на чл. 44, ал. 2 от наредбата:

Съгласно тази оспорена разпоредба, при регистриране на нов потребител на социалната услуга „Доставяне на храна по домовете“, Домашен социален патронаж събира гаранционна такса в размер на 60 лева, която представлява резерв за непредвидено неизпълнение на задълженията на лицето по сключения договор за предоставяне на социална услуга. Неизползваната сума се връща на лицето или упълномощено от него лице при прекратяване на договора.

Основен конституционен принцип е принципът за законоустановеност на събираните от държавата и общините данъци и такси, съответно законоустановеност на облекченията и утежненията от данъци и такси. Чл. 60 от Конституцията на Република България прогласява, че гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните доходи и имущество, а данъчните облекчения и утежнения могат да се установяват само със закон.

Изхождайки от цитираните основни начала и съотнасяйки към тях оспорената разпоредба на чл. 44, ал. 2 от наредбата, Съдът формира извод, че същата противоречи на Конституцията. С чл. 44, ал. 2 от наредбата се предвижда заплащане на такса в определен размер, която не съставлява цена на предоставена услуга, а от друга страна има обезпечителен и обезщетителен характер в отношения със смесен фактически състав /с гражданскоправни и административноправни елементи/ между граждани на община Кюстендил и общинската администрация и като такава не е предвидена в закон. Създаване на задължението за заплащане на таксата по чл. 44, ал. 2 от наредбата в този смисъл е незаконосъобразно.

Относно законосъобразността на чл. 60, ал. 2 от наредбата:

Тази оспорена разпоредба урежда чрез Приложение № 9 към нея цени на услуги, предоставяни от Регионална библиотека „Емануил Попдимитров“, гр. Кюстендил и предвижда приходите от тях да постъпват в бюджета на библиотеката

Приложение № 9 към чл. 60, ал. 2 от наредбата е наименовано „Цени на услуги, предоставяни от библиотека „Емануил Попйорданов“. Изброени са в табличен вид 17 броя услуги, за които са предвидени съответни цени.

Използване на понятието „цени“ вместо „такси“ не съставлява незаконосъобразност на разпоредбата, от структурата и съдържанието на която следва, че става въпрос за стойността на разходите по предоставяне на съответни услуги от библиотеката. Т.е. в разглежданата хипотеза понятието „такса“ е заменено с понятието „цена“, но вложеният в използваното понятие смисъл е идентичен със значението на „такса“. Аргументацията в обратен смисъл, развита в протеста на прокуратурата, не се споделя от Съда.

Изохождайки от структурата и съдържанието на чл. 60, ал. 2 от наредбата, респективно текста на Приложение № 9 към него, Съдът споделя другият, развит от прокуратурата довод за материална незаконосъобразност.

В чл. 50, ал. 1 от Закона за обществените библиотеки /ЗОБ/ е въведена класификация на предоставяните от обществените библиотеки услуги на основни и специализирани. В чл. 51, ал. 1 от ЗОБ са изброени изчерпателно основните библиотечни услуги. В ал. 2 е уредено, че те се предоставят безвъзмездно. В чл. 52, ал. 1 са посочени специализираните библиотечни услуги, като съгласно чл. 52, ал. 2, те се предоставят възмездно.

Анализирайки съдържанието на Приложение № 9 към чл. 60, ал. 2 от наредбата, Съдът извежда, че въведената от закона класификация на услугите и следващата от нея безвъзмездност, респективно възмездност, не е съобразена. В разглежданото приложение са изброени услуги, за които е предвидена цена, т.е. според горното тълкуване – такса, които попадат, както в групата на основните, така и в тази на специализираните. Предвидени са извън това обезпечителни и обезщетителни плащания от ползващите услугите, които не биха могли да попаднат в нито една от горните групи съобразно законовата класификация. Така структурирано и със съдържание, неотчитащо наличието на законовата регламентация по чл. 50, 51 и 52 от ЗОБ, Приложение № 9 е материално незаконосъобразно. Съответно опорочена е и разпоредбата на чл. 60, ал. 2 от наредбата.

Относно законосъобразността на чл. 63 от наредбата:

Съдържанието на тази разпоредба е следното:

„Който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лева, а на юридически лица и еднолични търговци – с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева, а при подаване на невярна декларация съгласно Приложение № 6 – за физически лица до 5 000 лева, за юридически лица и еднолични търговци в размер до 50 000 лева.“

След анализ Съдът намира, че разпоредбата е материално незаконосъобразна по съображения аналогични с изложените в настоящото решение по отношение на чл. 23, ал. 3 и 4 от наредбата. Следва отмяна на чл. 63.

Следва на основание чл. 143, ал. 1 от АПК по препр. от чл. 196 АПК присъждане в полза на Окръжна прокуратура на сторените по делото разноски за публикуване оспорването в ДВ в размер на 20 лева.

Воден от изложените съображения и в резултат на извършената съдебна проверка по чл. 168, ал. 1 по препр. от чл. 196 и на основание чл. 193, ал. 1 АПК, като взе предвид мотивите си за материална незаконосъобразност на протестираните разпоредби,

КЮСТЕНДИЛСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ чл. 23, ал. 2, ал. 3 и ал. 4, чл. 35, ал. 2, чл. 44, ал. 2, чл. 60, ал. 2 и чл. 63 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Кюстендил.

ОСЪЖДА Общински съвет Кюстендил да заплати в полза на Окръжна прокуратура Кюстендил сумата от 20 лева, съставляваща сторени в производството деловодни разноски за заплатена такса за съобщаване на оспорването чрез публикация в Държавен вестник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщенията.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

В случай, че срещу настоящото съдебно решение не постъпи жалба или протест или те бъдат отхвърлени, решението да се публикува на интернет – страницата на община Кюстендил.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: / и /

ЧЛЕНОВЕ : 1. / и /

2. / и /

РЕШЕНИЕТО

ВЛЯЗЛО В СИЛА

НА 12.08.2017 Г. 20 Г.

СЕКРЕТАР: _____

ПРЕДСЕДАТЕЛ: _____

СЕРНО

секретар: _____